

La inflació repunta fins al 2% a Catalunya i torna a pressionar el poder adquisitiu de les famílies

Barcelona, 15 de juliol de 2025. Segons les dades que ha fet públiques l'Institut Nacional d'Estadística (INE), la inflació a Catalunya ha trencat la tendència de tres mesos a la baixa i ha repuntat dues dècimes al juny, fins al 2%. La variació anual encara se situa dins dels objectius del Banc Central Europeu, que està fixat en el 2%.

A Catalunya destaquen els augments de les begudes alcohòliques i el tabac (4,4%, sis dècimes més que al maig) i els restaurants i hotels (4%, tres dècimes menys). Si s'analitza el cistell de la compra, els aliments que han pujat més són la carn de vaca, amb un 14,5%, 1,1 punts més que al maig; la carn d'oví, amb un 12,2%, una dècima més; i els ous, amb un 18%, la mateixa taxa que el mes anterior. També destaca l'increment de les fruites fresques i refrigerades, amb un 12,6%, tot i que es modera quatre dècimes.

Segons **Maria Recuero, secretària general de la USOC** “aquest repunt de la inflació evidencia que la suposada recuperació de preus no està consolidada i que les famílies continuen patint especialment en la compra d'aliments bàsics, fet que posa en risc la seva capacitat adquisitiva real. Cal tenir clar que, encara que la inflació general es mantingui dins dels límits del BCE, la inflació real que pateixen les llars, és molt superior”.

Per províncies, el canvi de tendència a també s'ha traduït en increment en les quatre demarcacions. En el cas de Barcelona, l'IPC al juny s'ha situat en el 2%, dues dècimes més; a les comarques de Girona també s'enfila dues dècimes, fins al 2,2%. A Lleida un 2,1%, una dècima més que al maig i a Tarragona l'augment va ser de tres dècimes, fins al 2,1%.

En el conjunt d'Espanya, l'IPC interanual se situa en el 2,3%, tres dècimes més que en el mes anterior (2%), i la taxa anual de la inflació subjacent es manté en el 2,2%.

La secretària general de la USOC subratlla que “és imprescindible que el govern i els agents socials impulsin mesures efectives per contenir els preus essencials i garantir que els salaris no quedin desfasats davant l'augment del cost de vida. Si no es garanteix el poder adquisitiu de la classe treballadora, continuarem alimentant una desigualtat social creixent que empobreix una part important de la població”.